

gældende Lov skal svare til sin Hensigt saaledes, at Fiskernes Larv varetages samtlig med, at der gives de nødvendige Fredningsbestemmelser.

Naar Lovforslaget i § 1, Lit. a., sætter Sønderbro ved Randers som Stel mellem Fjord og Åa, saa kan det maaste forsvares i geografisk Henseende, skønt Sideløb og øvrige Forhold paa Strækningen oven for Randers og læa i denne Henseende taler derimod. Hvad der imidlertid maa være Hovedsagen i nærværende Tilfælde, hvor Grænsen mellem Fjord og Åa skal sættes af Hensyn til Fiskeriet, det er Fiskebestandens Væksaffenhed, og tages denne i Betragtning, kommer Fjorden, saaledes som Tilfældet er i ældre kongelige Anordninger, til at regnes til Værum Høje, eller, som det nu vilde hedde, til Frisenbold Fiskegaard. Vi kan i saa Henseende henvise til de ældre Love og Anordninger om Fiskeriet i Randers Fjord og Gudena, som findes meddelt i Overretsprokurator Leths Skrift: "Oplysninger om Fiskeriforholdene i Randers Fjord", hvilket Skrift i sin Tid er meddelt Rigsdagen. Vi kan endvidere henvise til Borgmester Medelmanns Skrift om Fiskeriet i Randers Fjord, hvori Vandstrækningen i en stor Del af sin Længde vel benævnes Gudena, men hvori Vandstrækningen fra Frijsenbold Fiskegaard til Havet omtales som en Helhed og som et Fiskevand, hvori Lodsejerne ikke kunne formene andre at fiske. Vi kunne endvidere henvise til forskellige Kommissionsbetænkninger, der ere afgivne angaaende omhandelede Fiskevand, og som gaa ud fra, at Fiskevandet fra Frisenbold til Havet i alt væsentligt har Fjordkarakter og i hele sin Strækning er undergivet samme Retsforhold. Kun den i 1896 nedsatte Kommission, der i mange Henseender ses at have haft et stærkt Syn saavel paa de Personer, hvis Livserhverv Fiskeriet er, som paa den Ordning, der burde indføres, har gjort Stel mellem Fiskeribestemmelser for Fiskevandet neden og oven for Randers ind til Frisenbold Fiskegaard. Nævnte Kommissions Udtalelser i dets Forslags Motiver ere i høj Grad fejlagtige. Lodsejerne paa Strækningen mellem Randers og Frisenbold Fiskegaard have ingenfinde haft Lodsejerret at gøre gældende over for omhandlede Fiskevand, og de i tidligere Tider gjorde Forsøg paa at hævde en saadan, ere blevne viste tilbage som uheldede. Overretsprokurator Leths fornævnte Bog giver Oplysning i saa Henseende. Naar nævnte Kommission taler om en Arbejderbefolkning fra Randers, der har fortruffet at søge Udkomme ved Fiskeri i Stedet for at søge andet Erhverv, saa er sliq haanende Udtalelser om disse Arbejdere i højeste Grad uberettiget. Foruden dem, der drive Fiskeri som Hovederhverv eller vel rettere som eneste Erhverv, er der ikke faa Arbejdere og Haandværkere i smaa Stillinger, der drive Fiskeri som Bierhverv, og dette gælder saavel for Randers som for Landkredens Vedkommende. Vi erindre om, at Kommissionen af 1884 oplyser, at henved 3,000 Mennesker helt eller delvis søge deres Erhverv ved Fiskeriet paa omhandlede Fiskevand. Men mange af disse, særlig om Vinteren, uheldigt stillede Arbejdere have kun ved Fiskeriets Hjælp hjulpet sig over Vinteren uden at ty til Fattigvæsenet og havde Kommissionen af 1896, hvis Betænkning jo er lagt til Grund for det i Folketinget forelagte Lovforslag, haft et nøjere Kendskab til den Sag, den omtaler, saa vilde den have erkendt, at det ikke er den mindst agtværdige og stræbsomme Del af Egnens Befolkning, der saaledes kæmper for at holde sig oppe. Naar Kommissionen i sin Betænkning omtaler disse Folks Væring som ulovlig, saa røber denne Udtalelse, at Kommissionens Medlemmer ikke have sat sig ind i, hvad der i Aarhundreder har været Lov og Ret i omhandlede Fiskevand. Der er til Fordel for Frisenbold Fiskegaard erhvervet Højesteretsdom for, at denne Fiskegaards Ejer har Lov at modsætte sig, at der fiskes med saadanne Redskaber, der hindre eller hemme Fiskens Opgang. Men med denne Indskrænkning har det været erkendt af alle, at Fiskeri saavel af Fiske-Lodsejere som Lodsejere var fuldstændig lovligt. Staten har formentlig købt Frisenbold Fiskegaard, for at Fiskerne uden anden Indskrænkning end fornuftige Fredningsbestemmelser kunde drive deres Erhverv. Vil man nu indføre en Lodsejerret paa Strækningen Randers—Frisenbold, saa ere Fiskerne fuldstændig skuffede i deres Forhaabninger, thi hidtil have de kunnet fiske paa Grundene og i Vigene, men dette vil efter Lovforslagets Bestemmelser blive dem forment. Vil man paa den Del af Fjordvandet, som løber mellem Randers og Frisenbold Fiskegaard, indføre Lodsejerret, saa bryder man med det, der har Aarhundreders Hævd samtlig med, at man forhindrer Brugten paa denne Strækning af de Redskaber, hvormed Fiskene i dette Fiskevand kan fanges.

De foreslaaede Fredningsbestemmelser findes at være meget uheldige, idet endog en enkelt Fiskeart fredes i den Tid af Aaret, den findes i Fiskevandet, uden at denne Fredning har nogen Betydning for Fiskebestandens Formerelse. Naar der jævnlig fremkommer Tale om, at Fiskebestanden aftager paa Grund af Rovfiskeri fra Fiskernes Side, da tør